

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2006/70/EK

(2006. gada 1. augusts),

ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz "politiski ietekmējamas personas" definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

veicināt atbilstību direktīvai, sniedzot nepieciešamos ieteikumus iestādēm un personām šajā sakarā.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvu 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 40. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Direktīva 2005/60/EK nosaka, ka attiecīgās iestādes un personas, pamatojoties uz riska pakāpi, piemēro pastiprinātus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz darījumiem vai komercdarbības attiecībām ar politiski ietekmējamām personām, kuras uzturas citā dalībvalstī vai trešā valstī. Šīs riska analīzes kontekstā ir lietderīgi koncentrēt attiecīgo iestāžu un personu resursus it īpaši uz produktiem un darījumiem, kuriem raksturīgs augsts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas risks. Politiski ietekmējamas personas ir personas, kuras ieņem svarīgus valsts amatus, viņu tuvākie ģimenes locekļi vai personas, par kurām ir zināms, ka tās ar viņām ir cieši saistītas. Lai nodrošinātu politiski ietekmējamas personas jēdziena saskaņotu piemērošanu, nosakot attiecīgo personu grupas, ir svarīgi ņemt vērā sociālās, politiskās un ekonomiskās atšķirības starp attiecīgajām valstīm.
- (2) Iestādēm un personām, uz kurām attiecas Direktīva 2005/60/EK, var neizdoties identificēt klientu kā vienā no politiski ietekmējamu personu kategorijām ietilpstošu klientu neatkarīgi no šajā sakarā veiktiem pamatotiem un atbilstīgiem pasākumiem. Šajos apstākļos dalībvalstīm, izmantojot savas pilnvaras attiecībā uz minētās direktīvas piemērošanu, pienācīgi jāapsver nepieciešamība nodrošināt, ka šīs personas automātiski nekļūst atbildīgas par šādu neizdošanu. Dalībvalstīm jāapsver arī tas, kā

- (3) Valsts amati, ko pilda zemākos nekā valsts līmeņos, parasti nav jāuzskata par svarīgiem. Tomēr, ja to politiskā ietekmējamība ir salīdzināma ar līdzīgu valsts līmeņa amatu politisko ietekmējamību, iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, jāapsver, pamatojoties uz riska pakāpi, vai personas, kuras pilda šos valsts amatus, jāuzskata par politiski ietekmējamām personām.
- (4) Gadījumos, kad Direktīvā 2005/60/EK pieprasīts attiecīgajām iestādēm un personām identificēt ar tām fiziskām personām cieši saistītas personas, kuras ieņem svarīgus valsts amatus, šī prasība attiecas tādā mērā, ka attiecības ar saistīto personu ir publiski zināmas vai ka iestādei vai personai ir iemesli uzskatīt, ka šādas attiecības pastāv. Tādējādi aktīva izpētes veikšana no iestāžu un personu puses, uz kurām attiecas direktīva, netiek pieņemta kā priekšnoteikums.
- (5) Personas, uz kurām attiecas politiski ietekmējamu personu jēdziens, nav jāuzskata par tādām pēc tam, kad tās ir beigušas pildīt svarīgus valsts amatus, atkarībā no minimāla perioda.
- (6) Tā kā vispārīgu klienta uzticamības pārbaudes procedūru pielāgošana, pamatojoties uz riska pakāpi, zema riska situācijām ir parastais līdzeklis saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK, un ņemot vērā to, ka vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām ir nepieciešamas atbilstīgas pārbaudes un līdzsvāri citur sistēmā, lai nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, vienkāršotu klienta uzticamības pārbaudes procedūru piemērošana jānosaka ierobežotā skaitā gadījumu. Šajos gadījumos neizzūd prasības iestādēm un personām, uz kurām attiecas minētā direktīva, un no tām tiek sagaidīta cita starpā komercdarbības attiecību pastāvīgas uzraudzības veikšana, lai varētu atklāt kompleksus vai neparasti lielus darījumus, kam nav neapšaubāma ekonomiska vai acīm redzama likumīga mērķa.

(1) OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

- (7) Valsts iestādes parasti tiek uzskatītas par zema riska klientiem savā dalībvalstī un saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK var pakļaut vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām. Tomēr neviena no Kopienas iestādēm, institūcijām, birojiem vai aģentūrām, ieskaitot Eiropas Centrālo banku (ECB), tieši neatbilst direktīvā paredzētajai vienkāršotai klienta uzticamības pārbaudei "valsts iestādes" kategorijā vai ECB gadījumā "kreditīstādes un finanšu iestādes" kategorijā. Tomēr tā kā nešķiet, ka šīs juridiskās personas rada augstu nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, tās būtu jāatzīst par zema riska klientiem, un tām būtu jāgūst labumu no vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām, ja ir izpildīti atbilstīgi kritēriji.
- (8) Turklāt jābūt iespējai piemērot vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes procedūras gadījumā, kad juridiskas personas veic finanšu darbību, uz kurām neattiecas finanšu iestādes definīcija saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK, bet kurām piemēro valsts tiesību aktus saskaņā ar minēto direktīvu un kuras atbilst prasībām par pietiekamu pārredzamību attiecībā uz to identitāti un atbilstīgiem kontroles mehānismiem, jo īpaši pastiprinātu uzraudzību. Tas varētu būt to uzņēmumu gadījumā, kuri sniedz vispārējus apdrošināšanas pakalpojumus.
- (9) Jābūt iespējai piemērot vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes procedūras produktiem un saistītiem darījumiem ierobežotos gadījumos, piemēram, kad attiecīgā finanšu produkta labumus parasti nevar vispārīgi realizēt trešo personu labā un šie labumi ir realizējami tikai ilgtermiņā, tādi kā dažas ieguldījumu apdrošināšanas polises vai krājprodukti, vai kad finanšu produkta mērķis ir finansēt materiālus aktīvus nomas līgumu veidā, kuros likumīgās un faktiskās īpašumtiesības uz pamatā esošo aktīvu saglabā līzings sabiedrība, vai nelielas vērtības patēriņa kredīta veidā, ja darījumi tiek veikti, izmantojot bankas kontus, un nepārsniedz atbilstošu robežvērtību. Valsts kontrolētiem produktiem, kuri parasti ir paredzēti konkrētu kategoriju klientiem, piemēram, krājprodukti bērnu labā, jāgūst labums no vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām pat tad, ja nav izpildīti visi kritēriji. Valsts kontrole jāsaprot kā darbība, kas ir ārpus parastās finanšu tirgu uzraudzības, un nav jāskaidro kā tāda, kas attiecas uz valsts tieši emitētiem produktiem, piemēram, parāda vērtspapīriem.
- (10) Dalībvalstīm, pirms tās atļauj izmantot vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes procedūras, jānovērtē, vai klienti vai produkti un attiecīgie darījumi rada nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas zemu risku, sevišķi pievēršot īpašu uzmanību jebkurai šo klientu darbībai vai jebkura veida produktiem vai darījumiem, kuri, ņemot vērā to būtību, var tikt uzskatīti par tādiem, kurus ir īpaši iespējams izmantot vai ļaunprātīgi izmantot nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai. Jo īpaši jebkurš klientu mēģinājums attiecībā uz zema riska produktiem rīkoties anonīmi vai slēpt savu identitāti jāuzskata par riska faktoru un par potenciāli aizdomīgu.
- (11) Atsevišķos gadījumos fiziskas vai juridiskas personas var veikt finanšu darbību reti vai ļoti ierobežotos apjomos kā papildinājumu citai nefinanšu darbībai, piemēram, viesnīcas, kas sniedz valūtas maiņas pakalpojumus saviem klientiem. Direktīva 2005/60/EK ļauj dalībvalstīm pieņemt lēmumu, ka tāda veida finanšu darbība neietilpst tās darbības jomā. Darbības retā vai ļoti ierobežotā rakstura novērtējums jāveic, atsaucoties uz kvantitatīvām robežvērtībām attiecībā uz darījumiem un attiecīgās komercdarbības apgrozījumu. Lēmums par šīm robežvērtībām jāpieņem valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida, lai ņemtu vērā atšķirības starp valstīm.
- (12) Turklāt personai, kas veic finanšu darbību reti vai ļoti ierobežotos apjomos, nav jāsniedz pilns finanšu pakalpojumu klāsts sabiedrībai, bet tikai tie, kas ir nepieciešami tās pamata komercdarbības rezultātu uzlabošanai. Ja personas pamata komercdarbība ir saistīta ar darbību, uz kuru attiecas Direktīva 2005/60/EK, atbrīvojums retai vai ierobežotai finanšu darbībai nav jāpiesūta, izņemot attiecībā uz preču tirgotājiem.
- (13) Pastāv lielāka iespēja, ka dažas finanšu darbības, piemēram, finanšu pārskaitījumu operāciju pakalpojumi, tiks izmantotas vai ļaunprātīgi izmantotas nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai. Tādēļ jānodrošina, lai šīs vai līdzīgas finanšu darbības netiktu atbrīvotas no Direktīvas 2005/60/EK darbības jomas.
- (14) Būtu jāpieņem noteikums, kas nodrošina, ka lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvas 2005/60/EK 2. panta 2. punktu, nepieciešamības gadījumā tiek anulēti pēc iespējas ātrāk.
- (15) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai lēmumi par atbrīvojumu netiktu ļaunprātīgi izmantoti nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai. Tām sevišķi jāizvairās no lēmumu pieņemšanas saskaņā ar Direktīvas 2005/60/EK 2. panta 2. punktu gadījumos, kad valsts iestāžu veikta uzraudzības vai izpildes darbība rada īpašas grūtības kompetenču pārklāšanās rezultātā starp vairāk nekā vienu dalībvalsti, piemēram, finanšu pakalpojumu sniegšana uz kuģiem, kas sniedz transporta pakalpojumus starp ostām, kuras atrodas dažādās dalībvalstīs.

- (16) Šīs direktīvas piemērošana neskar Padomes 2001. gada 27. decembra Regulas (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām⁽¹⁾, un Padomes 2002. gada 27. maija Regulas (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecina uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu⁽²⁾, piemērošanu.
- (17) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteja,
- IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz sekojošo:

- 1) politiski ietekmējamu personu definīcijas tehniskajiem aspektiem, kas noteikta minētās direktīvas 3. panta 8. punktā;
- 2) tehniskiem kritērijiem, lai novērtētu, vai situācijas rada zemu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, kā noteikts minētās direktīvas 11. panta 2. un 5. punktā;
- 3) tehniskiem kritērijiem, lai novērtētu, vai saskaņā ar Direktīvas 2005/60/EK 2. panta 2. punktu ir pamats nepiemērot minēto direktīvu atsevišķām juridiskām vai fiziskām personām, kas finanšu darbību veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos.

2. pants

Politiski ietekmējamās personas

1. Direktīvas 2005/60/EK 3. panta 8. punkta nolūkam "fiziskas personas, kuras ieņem vai ir ieņēmušas svarīgus valsts amatus", ir sekojošas:

- a) valsts vadītāji, valdības vadītāji, ministri un ministru vietnieki vai palīgi;
- b) parlamentu locekļi;
- c) augstāko tiesu, konstitucionālo tiesu vai citu augsta līmeņa tiesu institūciju locekļi, kuru lēmumus tālāk nepārsūdz, izņemot ārkārtas gadījumus;
- d) revīzijas palātu vai centrālo banku valdes locekļi;
- e) vēstnieki, pilnvarotie lietveži (*chargés d'affaires*) un augsta ranga virsnieki bruņotajos spēkos;
- f) valsts uzņēmumu administratīvo, pārvaldes vai uzraudzības institūciju locekļi.

Neviena no pirmā punkta a) līdz f) apakšpunktā minētajām kategorijām nav saprotama kā tāda, kas attiecas uz vidēja ranga vai zemāka līmeņa amatpersonām.

Pirmā punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajās kategorijās attiecīgā gadījumā ietilpst amati Kopienas un starptautiskā līmenī.

2. Direktīvas 2005/60/EK 3. panta 8. punkta nolūkam "tuvākie ģimenes locekļi" ir sekojoši:

- a) laulātais;
- b) jebkurš partneris, kurš saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiek uzskatīts par līdzvērtīgu laulātajam;
- c) bērni un viņu laulātie vai partneri;
- d) vecāki.

3. Direktīvas 2005/60/EK 3. panta 8. punkta nolūkam "personas, par kurām ir zināms, ka tās ar viņām ir cieši saistītas", ir sekojošas:

- a) jebkura fiziska persona, par kuru ir zināms, ka viņai ir kopīgas faktiskas īpašumtiesības uz juridiskām vienībām vai juridiskiem veidojumiem vai jebkuras citas tuvas komercdarbības attiecības ar 1. punktā minēto personu;

⁽¹⁾ OV L 344, 28.12.2001., 70. lpp. Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/379/EK (OV L 144, 31.5.2006., 21. lpp.).

⁽²⁾ OV L 139, 29.5.2002., 9. lpp. Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 647/2006 (OV L 116, 29.4.2006., 58. lpp.).

b) jebkura fiziska persona, kura ir vienīgā juridiskas vienības vai juridiska veidojuma faktiskā īpašniece, par kuru ir zināms, ka tas ir izveidots 1. punktā minētās personas labā *de facto*.

4. Neierobežojot pastiprinātu klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanu, pamatojoties uz riska pakāpi, kad persona ir pārtraukusi ieņemt svarīgu valsts amatu šī panta 1. punkta nozīmē vismaz vienu gadu, Direktīvas 2005/60/EK 2. panta 1. punktā minētajām iestādēm un personām nav pienākums uzskatīt šādu personu par politiski ietekmējamu.

3. pants

Vienkāršota klienta uzticamības pārbaude

1. Direktīvas 2005/60/EK 11. panta 2. punkta nolūkam dalībvalstis, ievērojot šī panta 4. punktu, var uzskatīt klientus, kas ir valsts iestādes vai valsts institūcijas un kas atbilst visiem sekojošiem kritērijiem, par klientiem, kas rada zemu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risku:

- a) klients ir ieņēmis valsts amatus saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību, līgumiem par Kopienām vai Kopienas sekundāriem tiesību aktiem;
- b) klienta identitāte ir publiski pieejama, pārredzama un droša;
- c) klienta darbība, kā arī tā grāmatvedības metodes ir pārredzamas;
- d) vai nu klients atskaitās Kopienas iestādei vai dalībvalsts iestādēm vai pastāv atbilstīgas pārbaudes un līdzsvara procedūras, kas nodrošina klienta darbības kontroli.

2. Direktīvas 2005/60/EK 11. panta 2. punkta nolūkam dalībvalstis, ievērojot šī panta 4. punktu, var uzskatīt klientus, kas ir juridiskas vienības un kuriem nav valsts iestādes vai valsts institūcijas statuss, bet tie atbilst visiem sekojošiem kritērijiem, par klientiem, kas rada zemu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risku:

- a) klients ir vienība, kura veic finanšu darbību ārpus Direktīvas 2005/60/EK 2. panta darbības jomas, bet uz kuru valsts tiesību akti ir attiecinājuši tajā direktīvā iekļautos pienākumus saskaņā ar tās 4. pantu;
- b) klienta identitāte ir publiski pieejama, pārredzama un droša;

c) uz klientu attiecas obligāta atļaujas saņemšanas prasība saskaņā ar valsts tiesību aktiem finanšu darbības uzsākšanai, un atļaujas izsniegšanu var atteikt, ja kompetentās iestādes nav pārliecinātas, ka personas, kuras reāli vada vai vadīs šādas vienības komercdarbību, vai tās faktiskais īpašnieks ir atbilstošas un piemērotas personas;

d) klients ir pakļauts kompetento iestāžu veiktai pārraudzībai Direktīvas 2005/60/EK 37. panta 3. punkta nozīmē attiecībā uz atbilstību valsts tiesību aktiem, kuri transponē minēto direktīvu un, attiecīgā gadījumā, papildu pienākumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

e) klients par a) apakšpunktā minēto pienākumu neizpildi tiek pakļauts efektīvām, samērīgām un preventīvām sankcijām, ieskaitot atbilstīgu administratīvu pasākumu iespēju vai administratīvu sankciju piemērošanu.

Vienība, kas minēta pirmās daļas a) apakšpunktā, ietver meitas uzņēmumus tikai tiktāl, cik Direktīvas 2005/60/EK pienākumi ir tikuši attiecināti uz tiem, kā tādiem uzņēmumiem.

Pirmās daļas c) apakšpunkta nolūkam klienta veikto darbību uzrauga kompetentās iestādes. Uzraudzība šajā kontekstā jāsaprot kā tāda, kas nozīmē uzraudzības darbības veidu ar augstākajām uzraudzības pilnvarām, ieskaitot iespēju veikt pārbaudes uz vietas. Šīm pārbaudēm jāietver politiku, procedūru, grāmatvedības dokumentu un dokumentācijas pārbaude, un jāaptver paraugu testēšana.

3. Direktīvas 2005/60/EK 11. panta 5. punkta nolūkam dalībvalstis, ievērojot šī panta 4. punktu, var ļaut iestādēm un personām, uz kurām attiecas minētā direktīva, uzskatīt produktus, kuri atbilst visiem šādiem kritērijiem, vai ar šādiem produktiem saistītus darījumus, par tādiem, kas rada zemu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risku:

- a) produktam ir rakstiska līguma pamats;
- b) attiecīgie darījumi tiek veikti, izmantojot klienta kontu kredītiestādē, uz kuru attiecas Direktīva 2005/60/EK, vai kredītiestādē, kas atrodas trešā valstī, kura nosaka prasības, kas ir līdzvērtīgas minētajā direktīvā noteiktajām prasībām;
- c) produkts vai attiecīgais darījums nav anonīms, un to būtība ir tāda, ka tā ļauj laikus piemērot Direktīvas 2005/60/EK 7. panta c) apakšpunktu;

- d) uz produktu attiecas iepriekš noteikta maksimālā robežvērtība;
- e) produkta vai attiecīgā darījuma labumus nevar realizēt trešo personu labā, izņemot nāves, invaliditātes, izdzīvošanas līdz iepriekšnoteiktam lielākam vecumam vai līdzīgu notikumu gadījumā;
- f) produktu vai attiecīgo darījumu gadījumā, kas ļauj ieguldīt līdzekļus finanšu aktīvos vai prasījumos, ieskaitot apdrošināšanas vai cita veida iespējamus prasījumus:

- i) produkta vai attiecīgā darījuma labumi ir realizējami tikai ilgtermiņā;
- ii) produktu vai attiecīgo darījumu nevar izmantot kā nodrošinājumu;
- iii) līgumattiecību laikā netiek veikti pirmstermiņa maksājumi, netiek izmantotas nodošanas klauzulas un nenotiek priekšlaicīga līguma izbeigšana.

Pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkam Direktīvas 2005/60/EK 11. panta 5. punkta a) apakšpunktā noteiktās robežvērtības piemēro līdzīga veida apdrošināšanas polišu vai krājproduktu gadījumā. Neierobežojot trešo daļu, citos gadījumos maksimālā robežvērtība ir EUR 15 000. Dalībvalstis var atkāpties no šīs robežvērtības tādu produktu gadījumā, kuri ir saistīti ar fizisku aktīvu finansēšanu un kuros likumīgās un faktiskās īpašumtiesības uz aktīviem nepāriet klienta īpašumā līdz līgumattiecību izbeigšanai, ja dalībvalsts noteiktā robežvērtība darījumiem, kas ir saistīti ar šī veida produktu, neatkarīgi no tā, vai darījums tiek veikts kā atsevišķa operācija vai kā vairākas iespējami saistītas operācijas, nepārsniedz EUR 15 000 gadā.

Dalībvalstis var atkāpties no pirmās daļas e) un f) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem tādu produktu gadījumā, kad to raksturojumu ir noteikušas to attiecīgās valsts iestādes vispārējo interešu vārdā, kuri gūst īpašas priekšrocības no valsts tiešu dotāciju vai nodokļu atvieglojumu veidā un kuru izlietojumu kontrolē minētās iestādes, ja produkta labumi ir realizējami tikai ilgtermiņā un ja pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkam noteiktā robežvērtība ir pietiekami zema. Attiecīgā gadījumā šo robežvērtību var noteikt kā maksimālo ikgadējo apjomu.

4. Novērtējot, vai 1., 2. un 3. punktā minētie klienti vai produkti un darījumi rada zemu nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, dalībvalstis pievērš īpašu uzmanību jebkurai šo klientu darbībai vai jebkura veida produktu vai darījumu, kurš, ņemot vērā tā būtību, var tikt uzskatīts par tādu, kuru ir īpaši iespējams izmantot vai ļaunprātīgi izmantot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

Dalībvalstis neuzskata, ka 1., 2. un 3. punktā minētie klienti vai produkti un darījumi rada zemu nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, ja ir pieejama informācija, kas liecina, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks var nebūt zems.

4. pants

Reta vai ļoti ierobežota apjoma finanšu darbība

1. Direktīvas 2005/60/EK 2. panta 2. punkta nolūkam dalībvalstis, ievērojot šī panta 2. punktu, var uzskatīt juridiskas vai fiziskas personas, kas veic finanšu darbību, kura atbilst visiem šādiem kritērijiem, par tādām, kas neietilpt minētās direktīvas 3. panta 1. vai 2. punkta darbības jomā:

- a) finanšu darbība ir ierobežota absolūtā izteiksmē;
- b) finanšu darbība ir ierobežota uz darījuma pamata;
- c) finanšu darbība nav pamatdarbība;
- d) finanšu darbība ir palīgdarbība un ir tieši saistīta ar pamatdarbību;
- e) izņemot Direktīvas 2005/60/EK 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta e) punktā minēto darbību, pamatdarbība nav minētās direktīvas 2. panta 1. punktā minētā darbība;
- f) finanšu darbība tiek nodrošināta tikai pamatdarbības klientiem, un parasti netiek piedāvāta sabiedrībai.

Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkam finanšu darbības kopējais apgrozījums nedrīkst pārsniegt robežvērtību, kas ir pietiekami zema. Šo robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkam dalībvalstis piemēro maksimālu robežvērtību katram klientam un atsevišķam darījumam neatkarīgi no tā, vai darījumu veic ar vienu operāciju vai ar vairākām šķietami saistītām operācijām. Šo robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida. Tai jābūt pietiekami zelai, lai nodrošinātu, ka attiecīgo darījumu veidi ir nepraktiska un neefektīva metode nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un tā nedrīkst pārsniegt EUR 1 000.

Pirmās daļas c) apakšpunkta nolūkam dalībvalstis nosaka prasību, ka finanšu darbības apgrozījums nepārsniedz 5 % no attiecīgās juridiskās vai fiziskās personas kopējā apgrozījuma.

2. Novērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku Direktīvas 2005/60/EK 2. panta 2. punkta nolūkam, dalībvalstis pievērš īpašu uzmanību jebkurai finanšu darbībai, kura, ņemot vērā tās būtību, var tikt uzskatīta par tādu, kuru ir īpaši iespējams izmantot vai ļaunprātīgi izmantot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

Dalībvalstis neuzskata, ka 1. punktā minētās finanšu darbības rada zemu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, ja ir pieejama informācija, kas liecina, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks var nebūt zems.

3. Jebkurā lēmumā saskaņā ar Direktīvas 2005/60/EK 2. panta 2. punktu norāda iemeslus, ar kuriem tas ir pamatots. Dalībvalstis paredz iespēju anulēt šo lēmumu, ja apstākļi mainās.

4. Dalībvalstis nosaka uz risku balstītas uzraudzības darbības vai veic jebkurus citus atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka iespējamie nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizētāji vai terorisma finansētāji ļaunprātīgi neizmanto atbrīvojumu, kas piešķirts ar lēmumiem, kuri pieņemti saskaņā ar Direktīvas 2005/60/EK 2. panta 2. punktu.

5. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2007. gada 15. decembrim. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

6. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 1. augustā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Charlie MCCREEVY